

N. 5960/1933 - Περί Επιταγής

Άρθρο 1

Η επιταγή περιέχει:

1. Την ονομασίαν "επιταγή", καταχωριζομένην εν αυτώ τω κειμένω του τίτλου και εκφραζομένην, εν η γλώσση συντάσσεται ο τίτλος ούτος.
2. Την απλήν και καθαράν εντολήν περί πληρωμής ωρισμένου ποσού.
3. Το όνομα εκείνου, ο οποίος οφείλει να πληρώση (πληρωτής).
4. Την σημείωσιν του τόπου της πληρωμής.
5. Την σημείωσιν της χρονολογίας και του τόπου της εκδόσεως της επιταγής.
6. Την υπογραφήν του εκδίδοντος την επιταγήν (εκδότης).

Άρθρο 2

Ο τίτλος εν τω οποίω ελλείπει εν εκ των εν τω προηγουμένω άρθρω αναφερομένων στοιχείων δεν ισχύει ως επιταγή, εκτός των περιπτώσεων των καθοριζομένων εις τα επόμενα εδάφια:

Εν ελλείψει ειδικής σημειώσεως ο παρά το όνομα του πληρωτού σημειούμενος τόπος θεωρείται ως τόπος της πληρωμής. Εάν πλείότεροι τόποι σημειώνται παρά το όνομα του πληρωτού η επιταγή είναι πληρωτέα (εις τον τόπον όπου ο πληρωτής έχει το κύριον αυτού κατάστημα) «εις τον πρώτον σημειούμενον τόπον.

Η επιταγή η άνευ σημειώσεως του τόπου της πληρωμής θεωρείται πληρωτέα εν τω τόπω της εκδόσεως αυτής".

Η άνευ σημειώσεως του τόπου της εκδόσεως επιταγή θεωρείται ως εκδοθείσα εν τω τόπω τω σημειούμενω παραπλεύρως του ονόματος του εκδότη.

Άρθρο 3

Η επιταγή εκδίδεται επί τραπεζίτου έχοντος κεφάλαια εις την διάθεσιν του εκδότη και επί της συμφωνίας, ρητής ή σιωπηράς, καθ' ην ο εκδότης έχει το δικαίωμα διαθέσεως των κεφαλαίων τούτων δι' επιταγής. Εν τούτοις εν περιπτώσει μη τηρήσεως των διατάξεων τούτων, η ισχύς του τίτλου της επιταγής δεν θίγεται.

Επιταγή εκδοθείσα και πληρωτέα εν Ελλάδι ισχύει ως επιταγή μόνον άν εξεδόθη επί τραπεζικής εταιρείας η επί ελληνικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ασκούντος εργασίας τραπεζικής.

Άρθρο 4

Η επιταγή δεν είναι δεκτική αποδοχής. Μνεία περί αποδοχής γραφομένη επί της επιταγής, θεωρείται ως μη γεγραμμένη.

Άρθρο 5

Η επιταγή δύναται να ορισθή πληρωτέα:

Εις πρόσωπον κατονομαζόμενον μετά ή άνευ ρητής ρήτρας "εις διαταγήν", εις πρόσωπον κατονομαζόμενον μετά της ρήτρας "ουχί εις διαταγήν" ή μετά ρήτρας ισοδυνάμου εις τον κομιστήν.

Η επιταγή υπέρ προσώπου κατονομαζομένου μετά της μνείας ή «εις τον κομιστήν" ή ισοδυνάμου φράσεως, ισχύει ως επιταγή εις τον κομιστήν.

Η επιταγή η άνευ σημειώσεως του δικαιούχου ισχύει ως επιταγή εις τον κομιστήν.

Άρθρο 6

Η επιταγή δύναται να εκδοθή εις διαταγήν αυτού του εκδότη. Η επιταγή δύναται να εκδοθή διά λογαριασμόν τρίτου.

Η επιταγή δύναται να εκδοθή επ' αυτού του εκδότη, μόνον εάν πρόκειται περί επιταγής εκδιδομένης μεταξύ διαφόρων καταστημάτων του αυτού εκδότη. Αλλ' εν τη εξαιρετική ταύτη περιπτώσει απαγορεύεται η έκδοσις της επιταγής εις τον κομιστήν.

Άρθρο 7

Πάσα ρήτρα περί τόκων αναγραφόμενη εν τη επιταγή θεωρείται ως μη γεγραμμένη.

Άρθρο 8

Η επιταγή δύναται να είναι πληρωτέα εις την κατοικίαν τρίτου είτε εν τω οικισμώ ένθα έχει την κατοικίαν αυτού ο πληρωτής, είτε εν άλλω οικισμώ, υπό τον όρον όμως ότι ο τρίτος είναι τραπεζίτης.

Άρθρο 9

Η επιταγή της οποίας το ποσόν εγγράφη συγχρόνως ολογράφως και αριθμητικώς ισχύει, εν περιπτώσει διαφοράς, δια το ποσόν το γραφέν ολογράφως.

Η επιταγή της οποίας το ποσόν εγγράφη πολλάκις είτε ολογράφως είτε αριθμητικώς ισχύει, εν περιπτώσει διαφοράς, μόνον δια το μικρότερον ποσόν.

Άρθρο 10

Εάν η επιταγή φέρη υπογραφάς προσώπων ανικάνων προς ανάληψιν υποχρεώσεως εξ επιταγής, υπογραφάς πλαστάς ή υπογραφάς ανυπάρχτων προσώπων ή υπογραφάς, αι οποίαι ένεκα παντός άλλου λόγου δεν δύνανται να υποχρεώσωσι τα πρόσωπα τα υπογράψαντα την επιταγήν ή επ' ονόματι των οποίων υπεγράφη αυτή, αι υποχρεώσεις των άλλων υπογραφέων παραμένουσιν ούχ ήττον έγκυροι.

Άρθρο 11

Ο θέσας την υπογραφήν του επί επιταγής ως αντιπρόσωπος προσώπου, διά το οποίον δεν είχε την εξουσίαν να ενεργήση, υποχρεούται αυτός ούτος εκ της επιταγής και, εάν επλήρωσεν, έχει τα αυτά δικαιώματα, τα οποία θα είχεν ο φερόμενος ως εκπροσωπηθείς.

Το αυτό ισχύει επί αντιπροσώπου υπερβάντος την εαυτού εξουσίαν.

Άρθρο 12

Ο εκδότης ευθύνεται δια την πληρωμήν.

Πάσα ρήτρα διά της οποίας ο εκδότης απαλλάσσεται της ευθύνης ταύτης θεωρείται ως μη γεγραμμένη.

Άρθρο 13

Εάν επιταγή, ατελής κατά την έκδοσιν, συνεπληρώθη εναντίον των γενομένων συμφωνιών, η μη τήρησις των συμφωνιών τούτων δύναται να αντιταχθή κατά του κομιστού μόνον, εάν ούτος απέκτησε την επιταγήν κακή τη πίστει ή εάν κατά την κτήσιν αυτής διέπραξε βαρύ πταίσμα.

Άρθρο 14

Η επιταγή, ήτις εξεδόθη ως πληρωτέα υπέρ κατανομαζομένου προσώπου μετά ή άνευ ρητής ρήτρας εις διαταγήν δύναται να μεταβιβασθή δι' οπισθογραφήσεως.

Η επιταγή, ήτις εξεδόθη πληρωτέα υπέρ κατανομαζομένου προσώπου μετά της ρήτρας «ουχί εις διαταγήν» ή ισοδυνάμου ρήτρας, είναι μεταβιβάσιμος μόνον κατά τον τύπον και μετά των αποτελεσμάτων κοινής εκχωρήσεως.

Η οπισθογράφησις δύναται να γίνη και υπέρ αυτού του εκδότη ή παντός άλλου υποχρέου. Τα πρόσωπα ταύτα δύνανται να οπισθογραφήσωσι την επιταγήν εκ νέου.

Άρθρο 15

Η οπισθογράφησις είναι απλή και καθαρά. Πας εν τη οπισθογραφήσει όρος θεωρείται ως μη γεγραμμένος.

Η μερική οπισθογράφησις είναι άκυρος.

Επίσης άκυρος είναι η υπό του πληρωτού οπισθογράφησις.

Η οπισθογράφησις εις τον κομιστήν ισχύει ως οπισθογράφησις εν λευκώ. Η οπισθογράφησις προς τον πληρωτήν ισχύει μόνον ως εξόφλησις, εκτός εάν ο πληρωτής έχη πλείονα καταστήματα, η δε οπισθογράφησις γίνεται υπέρ καταστήματος διαφόρου εκείνου εφ' ου η επιταγή εξεδόθη.

Άρθρο 16

Η οπισθογράφησης γράφεται επί της επιταγής ή φύλλου προσαρτωμένου εις αυτήν, (πρόσθεμα). Υπογράφεται υπό του οπισθογράφου. Η οπισθογράφησης δύναται να μη σημειοί τον δικαιούχον ή να συνίσταται απλώς εις την υπογραφήν του οπισθογράφου, (οπισθογράφησης εν λευκώ). Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει η οπισθογράφησης ίνα είναι ισχυρά, πρέπει να γράφηται όπισθεν της επιταγής ή επί του προσθέματος.

Άρθρο 17

Η οπισθογράφησης μεταβιβάζει πάντα τα απορρέοντα εκ τη επιταγής δικαιώματα.

Αν η οπισθογράφησης είναι εν λευκώ, ο κομιστής δύναται:

- 1) Να συμπληρωθή το λευκόν είτε διά του ονόματος αυτού είτε διά του ονόματος άλλου προσώπου.
- 2) Να οπισθογραφηθή εκ νέου την επιταγήν είτε εν λευκώ είτε υπέρ άλλου προσώπου.
- 3) Να παραδώση την επιταγήν εις τρίτον άνευ συμπληρώσεως του λευκού και άνευ οπισθογραφήσεως.

Άρθρο 18

Ο οπισθογράφος εκτός εναντίας ρήτρας ευθύνεται διά την πληρωμήν. Δύναται να απαγορεύση νέαν οπισθογράφησην εν τη περιπτώσει ταύτη δεν ευθύνεται έναντι των προσώπων, προς τα οποία η επιταγή οπισθογραφηθή μεταγενέστερον.

Άρθρο 19

Ο κάτοχος οπισθογραφησίμου επιταγής θεωρείται νόμιμος κομιστής εάν στηρίξη το δικαίωμά του επί αδιακόπου σειράς οπισθογραφήσεων και εάν έτι η τελευταία οπισθογράφησης είναι εν λευκώ. Αι διαγεγραμμένα οπισθογραφήσεις θεωρούνται από της απόψεως ταύτης ως μη γεγραμμένα. Όταν οπισθογράφησης εν λευκώ ακολουθήται υπ' άλλης οπισθογραφήσεως, ο υπογραφεύς ταύτης θεωρείται ότι απέκτησε την επιταγήν διά της εν λευκώ οπισθογραφήσεως.

Άρθρο 20

Οπισθογράφησης επί επιταγής εις τον κομιστήν καθιστά τον οπισθογράφων υπεύθυνον κατά τους όρους των διατάξεων των διεπουσών την αναγωγήν εν τούτοις δεν μετατρέπει τον τίτλον εις επιταγήν εις διαταγήν.

Άρθρο 21

Εάν τις εστερήθη της κατοχής της επιταγής εξ οιοδήποτε γεγονότος, ο κομιστής εις ον περιήλθεν η επιταγή είτε πρόκειται περί επιταγής εις τον κομιστήν είτε πρόκειται περί επιταγής οπισθογραφησίμου, δι' ήν ο κομιστής θεμελιοί το δικαίωμα αυτού κατά τον εν άρθρω 19 οριζόμενον τρόπον δεν υποχρεούται να αποξενωθή της επιταγής, εκτός εάν απέκτησεν αυτήν κακή τη πίστει ή εάν κατά την κτήσιν αυτής διέπραξε βαρύ πταίσμα.

Άρθρο 22

Τα εξ επιταγής αναγόμενα πρόσωπα δύνανται να αντιτάξωσι κατά του κομιστού τας ενστάσεις τας στηριζομένας επί των προσωπικών σχέσεων αυτών μετά του εκδότου ή των προηγουμένων κομιστών, μόνον εάν ο κομιστής κατά την κτήσιν της επιταγής ενήργησεν εν γνώσει προς βλάβην του οφειλέτου.

Άρθρο 23

Οσάκις η οπισθογράφησης περιέχη την μνείαν "αξία εις κάλυψιν", "προς είσπραξιν", "κατά πληρεξουσιότητα" ή πάσαν άλλην μνείαν ενέχουσιν απλήν εντολήν, ο κομιστής δύναται ν' ασκήση πάντα τα εκ της επιταγής απορρέοντα δικαιώματα, αλλά δεν δύναται να οπισθογραφηθή αυτήν ειμή λόγω πληρεξουσιότητος.

Οι υπόχρεοι δύνανται εν τη περιπτώσει ταύτη να επικαλεσθώσι κατά του κομιστού μόνον τας ενστάσεις, αι οποίαι θα ηδύναντο να αντισταθώσι κατά του οπισθογράφου.

Η εντολή, η περιεχομένη εν τη λόγω πληρεξουσιότητος οπισθογραφήσει, δεν περατούται διά του θανάτου του εντολέως ή της επιγενομένης ανικανότητος αυτού.

Άρθρο 24

Η οπισθογράφηση, η γενομένη μετά το διαμαρτυρικών ή μετά την ισοδύναμον βεβαίωσιν ή μετά την λήξιν της προθεσμίας της εμφανίσεως, παράγει μόνον τα αποτελέσματα κοινής εκχωρήσεως. Εκτός εναντίας αποδείξεως, η αχρονολόγητος οπισθογράφησης θεωρείται γενομένη προ του διαμαρτυρικού ή της ισοδυναμίου βεβαιώσεως ή προ της λήξεως της προβλεπομένης εν τη προηγουμένη παραγράφω προθεσμίας.

Άρθρο 25

Η πληρωμή επιταγής δύναται να ασφαλισθή δι' ολόκληρον ή διά μέρος του ποσού αυτής δια τριτεγγυήσεως. Η ασφάλεια αυτή παρέχεται παρά τρίτου, εξαιρέσει του πληρωτού, ή και παρ' υπογραφέως της επιταγής.

Άρθρο 26

Η τριτεγγυήσις παρέχεται επί της επιταγής ή επί προσθέματος. Εκφράζεται διά των λέξεων "δια τριτεγγυήσιν" ή δια πάσης άλλης ισοδυναμίου φράσεως υπογράφεται υπό του τριτεγγυητού. Θεωρείται ως προκύπτουσα εκ μόνης της υπογραφής του τριτεγγυητού, τεθειμένης επί του εμπροσθίου μέρους της επιταγής, εκτός αν πρόκειται περί της υπογραφής του εκδότη. Εν τη τριτεγγυήσει σημειούται διά λογαριασμόν τίνος δίδεται αυτή. Ελλείψει σημειώσεως θεωρείται δοθείσα υπέρ του εκδότη.

Άρθρο 27

Ο τριτεγγυητής ενέχεται καθ' ον τρόπον και ο υπέρ ου η τριτεγγυήσις. Η υποχρέωσις αυτού είναι ισχυρά και όταν η ενοχή, υπέρ ης ηγγυήθη είναι άκυρος λόγω πάσης άλλης αιτίας, εκτός ελαττώματος περί τον τύπον. Ο τριτεγγυητής, πληρώνων την επιταγήν, αποκτά τα εκ της επιταγής απορρέοντα δικαιώματα εναντίον του υπέρ ου η εγγυήσις και εναντίον εκείνων, οι οποίοι ενέχονται απέναντι του τελευταίου τούτου δυνάμει της επιταγής.

Άρθρο 28

Η επιταγή είναι πληρωτέα εν όψει. Πάσα αντίθετος μνεία θεωρείται μη γεγραμμένη. Η επιταγή εμφανιζομένη προς πληρωμήν προ της ημέρας της σημειουμένης ως χρονολογίας της εκδόσεως αυτής είναι πληρωτέα την ημέραν της εμφανίσεως.

Άρθρο 29

Η επιταγή, η εκδοθείσα και πληρωτέα εν τη αυτή χώρα εμφανίζεται προς πληρωμήν εντός προθεσμίας οκτώ ημερών.

Η επιταγή, η εκδοθείσα εις χώρον διάφορον της της πληρωμής εμφανίζεται εντός προθεσμίας είτε είκοσιν ημερών είτε εβδομήκοντα ημερών, εφ' όσον ο τόπος της εκδόσεως και ο τόπος της πληρωμής κείνται εις την αυτήν ή άλλην ήπειρον.

Από της απόψεως ταύτης αι επιταγαί, αι εκδοθείσαι εν χώρα της Ευρώπης και πληρωτέαι εν χώρα περί την Μεσόγειον ή αντιθέτως, θεωρούνται ως εκδοθείσαι και πληρωτέαι εις την αυτήν ήπειρον.

Αφετηρία των ανωτέρω σημειουμένων προθεσμιών, είναι η επί της επιταγής, ως χρονολογία εκδόσεως αναγραφόμενη ημέρα.

Άρθρο 30

Εάν η επιταγή εξεδόθη μεταξύ δύο τόπων εχόντων διάφορα ημερολόγια, η ημέρα της εκδόσεως ανάγεται εις την ημέραν την αντίστοιχον του ημερολογίου του τόπου της πληρωμής.

Άρθρο 31

Η εμφάνισις εις συμψηφιστικό γραφείον ισοδυναμεί προς εμφάνισιν προς πληρωμήν.

Δια Π.Δ. προκαλούμένου υπό των Υπουργών της Δικαιοσύνης και της Εθνικής Οικονομίας δύναται να καθορίζεται τίνα θεωρούνται συμψηφιστικά γραφεία εν Ελλάδι.

Άρθρο 32

Η ανάκλησις της επιταγής ισχύει μόνον μετά την έκπνευσιν της προθεσμίας εμφανίσεως.

Ελλείψει ανακλήσεως ο πληρωτής δύναται να πληρώση και μετά την έκπνευσιν της προθεσμίας εμφανίσεως.

Άρθρο 33

Ούτε ο θάνατος του εκδότη, ούτε η μετά την έκδοσιν της επιταγής επερχομένη ανικανότης αυτού θίγουν τα αποτελέσματα της επιταγής.

Άρθρο 34

Ο πληρωτής, πληρώνων την επιταγήν, δύναται ν' απαιτήσει όπως τω εγχειρισθή αυτή εξωφλημένη υπό του κομιστού. Ο κομιστής δεν δύναται ν' αρνηθή μερικὴν πληρωμήν. Επί μερικής πληρωμῆς ο πληρωτής δύναται να απαιτήσει ἵνα γίνη μνεία της τοιαύτης πληρωμῆς ἐπὶ της επιταγῆς και να δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις.

Άρθρο 35

Ο πληρωτής, ο πληρώνων επιταγήν οπισθογραφήσιμον, υποχρεούται να εξακριβώση την κανονικότητα της συνεχείας των οπισθογραφήσεων, ουχὶ ὅμως και την υπογραφήν των οπισθογράφων.

Άρθρο 36

Εάν επιταγή ἐξεδόθη πληρωτέα εἰς νόμισμα, μη κυκλοφορῶν ἐν τῷ τόπῳ της πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται να πληρωθῇ ἐντὸς προθεσμίας της εμφανίσεως της επιταγῆς, εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ την ἀξίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ της πληρωμῆς. Εάν ἡ πληρωμὴ δεν ἐπραγματοποιήθη κατὰ την ἐμφάνισιν ο κομιστὴς δύναται κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ ν' απαιτήσει ὅπως τὸ ποσὸν της επιταγῆς πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ την τρέχουσαν τιμὴν της ἡμέρας εἴτε της εμφανίσεως εἴτε της πληρωμῆς.

Αἱ συνήθειαι τοῦ τόπου της πληρωμῆς χρησιμεύουσιν πρὸς καθορισμὸν της ἀξίας τοῦ ξένου νομίσματος. Οὐχ ἦττον ο εκδότης δύναται να ὀρίσῃ ἵνα τὸ πληρωτέον ποσὸν υπολογισθῇ κατὰ την ἐν τῇ επιταγῇ καθοριζομένην τρέχουσαν τιμὴν.

Οἱ προηγούμενοι κανόνες δεν ἐφαρμόζονται ἐν ἡ περιπτώσει ο εκδότης ὀρίσῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ θέλει γίνῃ εἰς σημειούμενον νόμισμα (ρῆτρα πραγματικῆς εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα πληρωμῆς).

Επὶ ἐξαιρετικῶν ὅμως περιπτώσεων, ἀφορωσὼν την τρέχουσαν τιμὴν τοῦ ἐλληνικοῦ νομίσματος, τα αποτελέσματα της ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ρήτρας δύνανται να ἀναιρῶνται ἐκάστοτε δια νόμων, προκειμένου περὶ επιταγῶν πληρωτέων ἐν Ελλάδι, ἐκδιδομένων εἴτε ἐν Ελλάδι εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Εάν τὸ ποσὸν της επιταγῆς σημειωθῇ εἰς νόμισμα ἔχον την αὐτὴν ονομασίαν ἀλλὰ διάφορον ἀξίαν ἐν τῷ τόπῳ της ἐκδόσεως και ἐν τῷ τόπῳ της πληρωμῆς, τεκμαίρεται τὸ νόμισμα τοῦ τόπου της πληρωμῆς.

Άρθρο 37

Ο εκδότης ἢ ο κομιστὴς επιταγῆς δύναται να διγράμμιση αὐτήν, χωρῶντων των ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ σημειούμενων αποτελεσμάτων.

Ἡ διγράμμισις γίνεται δια δύο παραλλήλων γραμμῶν τιθεμένων ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθεν μέρους της επιταγῆς. Δύναται να εἶναι γενικὴ ἢ ἐιδική.

Ἡ διγράμμισις εἶναι γενικὴ, εάν αὐτὴ οὐδεμίαν ἐντὸς των δύο γραμμῶν φέρῃ σημείωσιν ἢ την μνείαν «τραπεζίτης» ἢ ἰσοδύναμον ὅρον εἶναι ἐιδικὴ εάν τὸ ὄνομα τραπεζίτου ἀναγράφεται ἐντὸς των δύο γραμμῶν.

Ἡ γενικὴ διγράμμισις δύναται να μετατροπῆς εἰς ἐιδικὴν τοιαύτην, ἀλλὰ ἡ ἐιδικὴ διαγράμμισις δεν δύναται να μετατραπῇ εἰς γενικὴν.

Ἡ διαγραφή της διγραμμίσεως ἢ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημειούμενου τραπεζίτου θεωρεῖται μὴ γενομένη.

Άρθρο 38

Επιταγή μετά ειδικής διγραμμίσεως δύναται να πληρωθή υπό του πληρωτού μόνον εις τον σημειούμενον τραπεζίτην ή, εάν ούτος είναι ο πληρωτής, εις πελάτην αυτού. Εν τούτοις ο σημειούμενος τραπεζίτης δύναται να στραφή επί τω σκοπώ εισπράξεως εις άλλον τραπεζίτην.

Τραπεζίτης δύναται ν' αποκτήση δίγραμμον επιταγήν, μόνον παρά τινός των πελατών αυτού ή παρ' άλλου τραπεζίτου. Δεν δύναται να εισπράξη αυτήν διά λογαριασμόν άλλων προσώπων πλην τούτων.

Επιταγή φέρουσα πλείονας ειδικάς διγραμμίσεις δύναται να πληρωθή υπό του πληρωτού μόνον, εάν υπάρχωσι δύο διγραμμίσεις, εκ των οποίων η μία επί σκοπώ εισπράξεως δια συμψηφιστικού γραφείου.

Ο πληρωτής ή ο τραπεζίτης, ο μη τηρών τας ανωτέρω διατάξεις, ευθύνεται δια την εντεύθεν ζημίαν μέχρι του ποσού της επιταγής.

Άρθρο 39

Ο εκδότης ως και ο κομιστής της επιταγής δύναται ν' απαγορεύση την εις χρήματα πληρωμήν αυτής, καταχωρίζων εις το έμπροσθεν μέρος αυτής πλαγίως την μνείαν "πληρωτέα εις λογαριασμόν" ή ισοδύναμον φράσιν. Εν τη περιπτώσει ταύτη η επιταγή δύναται να παράσχη από μέρους του πληρωτού αφορμήν μόνον εις λογιστικόν κανονισμόν (πίστωσης εις λογαριασμόν, γύρος ή συμψηφισμός). Ο λογιστικός κανονισμός ισχύει ως πληρωμή. Η διαγραφή της μνείας "πληρωτέα εις λογαριασμόν" θεωρείται μη γενομένη. Ο πληρωτής, ο μη τηρών τας ανωτέρω διατάξεις ευθύνεται δια την εντεύθεν ζημίαν μέχρι του ποσού της επιταγής.

Άρθρο 40

Ο κομιστής δύναται ν' ασκήση την αναγωγήν αυτού κατά των οπισθογράφων, του εκδότη και των άλλων υποχρέων, μόνον εάν η επιταγή εμφανισθείσα εγκαίρως δεν επληρώθη και εάν η άρνησις της πληρωμής βεβαιούται:

- 1) Είτε δια δημοσίου εγγράφου (διαμαρτυρικού).
- 2) Είτε δια δηλώσεως του πληρωτού, χρονολογουμένης και γραφομένης επί της επιταγής μετά σημειώσεως της ημέρας της εμφανίσεως.
- 3) Είτε δια χρονολογουμένης δηλώσεως γραφείου συμψηφισμού βεβαιούσης, ότι η επιταγή ενεχειρίσθη εγκαίρως και δεν επληρώθη.

Άρθρο 41

Το διαμαρτυρικό ή η ισοδύναμος βεβαίωσις γίνεται πρό της εκπνεύσεως της προθεσμίας της εμφανίσεως.

Εάν η εμφάνισις έλαβε χώραν την τελευταίαν ημέραν της προθεσμίας, το διαμαρτυρικόν ή η ισοδύναμος βεβαίωσις δύναται να γίνη την πρώτην επομένην εργάσιμον ημέραν.

Άρθρο 42

Ο κομιστής ειδοποιεί περί της ελλείψεως της πληρωμής τον οπισθογράφων αυτού και τον εκδότην εντός των τεσσάρων εργασίμων ημερών, των επομένων της ημέρας του διαμαρτυρικού ή της ισοδυναμού βεβαίωσεως και εν περιπτώσει της ρήτρας "ανέξοδος επιστροφή", των επομένων της ημέρας της εμφανίσεως.

Πας οπισθογράφος εντός των δύο εργασίμων ημερών, των επομένων της ημέρας, καθ' ην έλαβε την ειδοποίησιν, γνωστοποιεί εις τον οπισθογράφων αυτού την υπ' αυτού ληφθείσαν ειδοποίησιν, σημειών τα ονόματα και τας διευθύνσεις των ενεργησάντων τας προηγουμένας ειδοποιήσεις και ούτω καθ' εξής αναδρομικώς μέχρι του εκδότη. Αι ανωτέρω σημειωθείσαι προθεσμίαι τρέχουσιν από της λήψεως της προηγουμένης ειδοποιήσεως.

Οταν συμφώνως τω προηγουμένω εδαφίω γίνεται ειδοποιήσις εις υπογραφέα της επιταγής, η αυτή ειδοποίησις γίνεται, εντός της αυτής προθεσμίας, προς τον τριτεγγυητήν αυτού.

Εάν οπισθογράφος δεν εσημείωσε την διεύθυνσίν του ή εσημείωσεν αυτήν κατά τρόπον δυσανάγνωστον, αρκεί η ειδοποίησις προς τον προηγούμενον οπισθογράφων.

Ο υπόχρεος προς ειδοποίησιν δύναται να πράξη τούτο υφ' οιονδήποτε τύπον και δι' απλής επιστροφής της επιταγής.

Οφείλει ν' αποδείξει ότι ενήργησε την ειδοποίησιν εντός της προθεσμίας. Η προθεσμία αυτή θεωρείται τηρηθείσα, εάν επιστολή, περιέχουσα την ειδοποίησιν, εδόθη εις το ταχυδρομείον εντός της ειρημένης προθεσμίας.

Ο μη ειδοποιήσας εντός της ανωτέρω προθεσμίας, δεν υπόκειται εις έκπτωσιν ευθύνεται ενδεχομένως διά την προξηνηθείσαν εκ της αμελείας του ζημίαν, της αποζημιώσεως μη δυναμένης να υπερβή το ποσόν της επιταγής.

Άρθρο 43

Ο εκδότης, ο οπισθογράφος ή ο τριτεγγυητής δύναται δια της ρήτρας "ανέξοδος επιστροφή", "άνευ διαμαρτυρικού" ή πάσης άλλης ισοδυνάμου ρήτρας, αναγεγραμμένης επί του τίτλου και υπογεγραμμένης παρ' αυτού, ν' απαλλάξη τον κομιστήν της προς άσκησιν της αναγωγής αυτού συντάξεως διαμαρτυρικού ή ισοδυνάμου βεβαιώσεως.

Η ρήτρα αυτή δεν απαλλάσσει τον κομιστήν από της εμφανίσεως της επιταγής εντός της διαγραφομένης προθεσμίας ούτε από των ειδοποιήσεων. Η απόδειξις της μη τηρήσεως της προθεσμίας βαρύνει τον επικαλούμενον αυτήν κατά του κομιστού.

Εάν η ρήτρα ανεγράφη υπό του εκδότη, παράγει τα αποτελέσματα αυτής έναντι πάντων των υπογραφέντων εάν ανεγράφη υπό οπισθογράφου ή τριτεγγυητού, παράγει τα αποτελέσματα αυτής μόνον έναντι αυτού τούτου.

Εάν, παρά την υπό του εκδότη αναγραφείσαν ρήτραν, ο κομιστής ενήργησε την σύνταξιν του διαμαρτυρικού ή την ισοδύναμον βεβαίωσιν, τα έξοδα βαρύνουσιν αυτόν. Όταν η ρήτρα προέρχεται εξ οπισθογράφου ή τριτεγγυητού τα έξοδα του διαμαρτυρικού ή της ισοδυνάμου βεβαιώσεως, εν περιπτώσει συντάξεως τοιαύτης πράξεως, δύνανται να εισπραχθώσιν παρά παντός υπογραφέντος.

Άρθρο 44

Πάντες οι εξ επιταγής υπόχρεοι ευθύνονται αλληλεγγύως προς τον κομιστήν.

Ο κομιστής δικαιούται να εναγάγη πάντα τα πρόσωπα ταύτα ατομικώς ή ομαδικώς μη υποχρεούμενος να τηρήση την σειράν, καθ' ην είναι ούτοι υπόχρεοι.

Το αυτό δικαίωμα έχει πας υπογραφεύς της επιταγής, ο οποίος επλήρωσεν αυτήν.

Η αγωγή, η εγερθείσα καθ' ενός των υποχρέων δεν κωλύει την αγωγήν κατά των άλλων, καίτοι επομένων του αρχικώς εναχθέντος.

Άρθρο 45

Ο κομιστής δύναται ν' απαιτήση παρά του καθ' ου ασκεί αναγωγήν:

1. Το ποσόν της μη πληρωθείσης επιταγής.
2. Τους τόκους προς 6% από της ημέρας της εμφανίσεως, "οίτινες όμως επί επιταγής εκδιδομένης και πληρωτέας εν Ελλάδι υπολογίζονται κατά τον εν Ελλάδι ισχύοντα νόμιμον τόκον".
3. Τα έξοδα του διαμαρτυρικού ή της ισοδυνάμου βεβαιώσεως, τα των γενομένων ειδοποιήσεων ως και τα άλλα έξοδα.

Άρθρο 46

Ο πληρώσας την επιταγήν δύναται ν' απαιτήση παρά των προς αυτόν ευθυνομένων:

1. Ολόκληρον το υπ' αυτού πληρωθέν ποσόν.
2. Τους τόκους του ειρημένου ποσού, υπολογιζομένους προς 6% από της ημέρας καθ' ην κατέβαλε το ποσόν "τηρουμένης της ειδικής περιπτώσεως του αριθμού 2 του προηγουμένου άρθρου".
3. Τα υπ' αυτού γενόμενα έξοδα.

Άρθρο 47

Πας υπόχρεος, κατά του οποίου ασκείται αναγωγή ή όστις υπόκειται εις αναγωγήν, δύναται ν' απαιτήση κατά την πληρωμήν την προς αυτόν παράδοσιν της επιταγής μετά του διαμαρτυρικού ή της ισοδυνάμου βεβαιώσεως και εξωφλημένου λογαριασμού.

Πας οπισθογράφος, ο οποίος επλήρωσε την επιταγή δύναται να διαγράψει την οπισθογραφίσειν του, ως και τας των επομένων οπισθογράφων.

Άρθρο 48

Όταν η εμφάνισις της επιταγής ή η σύνταξις του διαμαρτυρικού ή της ισοδυνάμου βεβαιώσεως εντός των τεταγμένων προθεσμιών εμποδίζεται λόγω ανυπερβλήτου κωλύματος (διάταξις νόμου οιοδήποτε κράτους ή άλλη περίπτωσις ανωτέρας βίας), αι προθεσμίαι αύται παρατείνονται.

Ο κομιστής υποχρεούται να ειδοποιήσει ανυπερθέτως περί της περιπτώσεως της ανωτέρας βίας τον οπισθογράφων του και να κάμη μνείαν της ειδοποιήσεως ταύτης, χρονολογουμένην και υπογγραμμένην υπ αυτού επί της επιταγής ή επί προσθέματος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 42.

Μετά την παύσιν της ανωτέρας βίας ο κομιστής εμφανίζει ανυπερθέτως την επιταγήν προς πληρωμήν και ενδεχομένως προκαλεί την σύνταξιν διαμαρτυρικού ή την ισοδύναμον βεβαίωσιν.

Εάν η ανωτέρα βία παρατείνεται πέραν των δέκα πέντε ημερών από της ημέρας καθ' ην ο κομιστής ειδοποίησεν, έστω και προ της εκπνεύσεως της προθεσμίας της εμφανίσεως, τον οπισθογράφων αυτού περί της ανωτέρας βίας, η αναγωγή δύναται να ασκηθή μη ούσης αναγκείας μήτε της εμφανίσεως μήτε του διαμαρτυρικού μήτε ισοδυνάμου βεβαιώσεως.

Γεγονότα καθαρώς προσωπικά ως προς τον κομιστήν ή ως προς εκείνον, εις ον ούτος ανέθηκε την εμφάνισιν της επιταγής ή την σύνταξιν του διαμαρτυρικού ή την ενέργειαν της ισοδυνάμου βεβαιώσεως δεν θεωρούνται ως αποτελούντα περίπτωσιν ανωτέρας βίας.

Άρθρο 49

Εξαιρέσει των εις τον κομιστήν επιταγών πάσα επιταγή εκδοθείσα εν μια χώρα και πληρωτέα εν άλλη ή εις υπερπόντιον μέρος της αυτής χώρας και αντιθέτως είτε εκδοθείσα και πληρωτέα εν τω αυτώ μέρει ή εις διάφορα μέρη υπερπόντια της αυτής χώρας δύναται να εκδοθή εις πλείονα του αυτού περιεχομένου αντίτυπα. Εάν η επιταγή εξεδόθη εις πλείονα αντίτυπα, τα αντίτυπα ταύτα αριθμούνται εν αυτώ τω κειμένω του τίτλου, τούτου δε μη γενομένου, έκαστον εξ αυτών θεωρείται ως αυτοτελής επιταγή.

Άρθρο 50

Η πληρωμή, η γενομένη εφ' ενός των αντιτύπων, απαλλάσσει και όταν δεν συνεφωνήθη ότι η πληρωμή αυτή ακυροί την δύναμιν των άλλων αντιτύπων.

Ο οπισθογράφος, ο μεταβιβάσας τα αντίτυπα εις διάφορα πρόσωπα, ως και οι επόμενοι οπισθογράφοι υποχρεούνται δια πάντα τα φέροντα την υπογραφήν των και μη επιστραφέντα αντίτυπα.

Άρθρο 51

Εν περιπτώσει αλλοιώσεως του κειμένου της επιταγής οι μεταγενέστεροι της αλλοιώσεως ταύτης υπογραφείς υποχρεούνται εντός των όρων του αλλοιωθέντος κειμένου, οι προγενέστεροι υπογραφείς υποχρεούνται εντός των όρων του αρχικού κειμένου.

Άρθρο 52

Αι εξ αναγωγής αγωγαί του κομιστού κατά των οπισθογράφων, κατά του εκδότη και κατά των άλλων υποχρέων παραγράφονται μετά εξ μήνας από της λήξεως της προθεσμίας προς εμφάνισιν.

Αι εξ αναγωγής αγωγαί των διαφόρων προς πληρωμήν της επιταγής υποχρέων των μεν κατά των δε παραγράφονται μετά εξ μήνας από της ημέρας, καθ' ην ο υπόχρεος επλήρωσε την επιταγήν ή από της ημέρας, καθ' ην αυτός ούτος ενήχθη.

Άρθρο 53

Η διακοπή της παραγραφής έχει αποτέλεσμα μόνον κατ' εκείνου, ως προς τον οποίον έλαβε χώραν το γεγονός το διακόπτον την παραγραφήν.

Άρθρο 54

Εν τω παρόντι νόμω η λέξις τραπεζίτης περιλαμβάνει και φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα εξομοιούμενα υπό του νόμου προς τραπεζίτας.

Άρθρο 55

Η εμφάνισης και το διαμαρτυρικών επιταγής δύνανται να γίνωσι μόνον εν εργασίμω ημέρα.

Εάν η τελευταία ημέρα της υπό του νόμου τασσομένης προθεσμίας δια την εκπλήρωσιν των πράξεων των σχετικών προς την επιταγήν και ιδία δια την εμφάνισιν ή δια την σύνταξιν του διαμαρτυρικού ή δια την ενέργειαν ισοδυνάμου πράξεως είναι ημέρα νόμιμος εορτάσιμος, η προθεσμία αύτη παρατείνεται μέχρι της πρώτης μετά την έκπνευσιν της προθεσμίας εργασίμου ημέρας. Αι διάμεσοι εορτάσιμοι ημέραι περιλαμβάνονται εν τω υπολογισμώ της προθεσμίας.

Άρθρο 56

Αι υπό του παρόντος νόμου προβλεπόμεναι προθεσμίαι δεν περιλαμβάνουσι την ημέραν της αφετηρίας αυτών.

Άρθρο 57

Ουδεμία ημέρα χάριτος είτε νόμιμος είτε δικαστική επιτρέπεται.

Άρθρο 58

Ικανός πρόσ ανάληψιν υποχρεώσεως εξ επιταγής είναι πας ικανός όπως υποχρεωθεί εκ συμβάσεως, εκ δε των μη ικανών μόνον ο ανήλικος, ο τηρήσας τας διατυπώσεις του Νόμου δια την απόκτησιν της ικανότητος προς ενέργειαν εμπορικών πράξεων.

Άρθρο 59

Αι εξ επιταγής δικαιοπραξίαι είναι εμπορικοί.

Άρθρο 60

Εν περιπτώσει είτε εκπτώσεως του κομιστού είτε παραγραφής της εξ επιταγής αναγωγής χωρεί κατά του εκδότη ή κατά των οπισθογράφων αγωγή εξ αδικαιολογήτου πλουτισμού.

Η αγωγή αύτη παραγράφεται μετά πενταετίαν από της χρονολογίας της εκδόσεως της επιταγής.

Άρθρο 61

Οι λόγοι διακοπής και αναστολής των κατά τον παρόντα Νόμον παραγραφών διέπονται υπό των διατάξεων περί παραγραφής και περί βραχυπροθέσμου παραγραφής.

Άρθρο 62

"Νόμιμοι εορτάσιμοι ημέραι εν τη εννοία του παρόντος Νόμου είναι πάσα Κυριακή και πάσα ημέρα πλήρους αργίας των Δημοσίων Γραφείων ή των Τραπεζών".

Άρθρο 63

Το διαμαρτυρικών συντάσσεται υπό συμβολαιογράφου, άνευ προσλήψεως μαρτύρων εν τω τόπω της πληρωμής.

Υπαρχόντων πλειόνων πληρωτών συντάσσεται εν μόνον διαμαρτυρικών. Το διαμαρτυρικών περιέχει αντιγραφήν της επιταγής, μνημονεύει α) την υπό του συμβολαιογράφου πρόσκλησιν προς πληρωμήν, β) εάν είναι παρόντες ή απόντες ο πληρωτής ή οι τυχόν πλείονες πληρωταί και γ) τα τυχόν δηλωθέντα υπ' αυτών αίτια της αρνήσεως της πληρωμής.

Επί απωλείας επιταγής το διαμαρτυρικών δύναται να μη περιέχη αντιγραφήν της επιταγής.

Άρθρο 64

Το άρθρο 64 καταργήθηκε με το άρθρο 45 του ΕισΝΚΠολΔ (Α.Ν. 44/1967).

Άρθρο 65

Το άρθρο 65 καταργήθηκε με το άρθρο 45 του ΕισΝΚΠολΔ (Α.Ν. 44/1967).

Άρθρο 66

Το άρθρο 66 καταργήθηκε με το άρθρο 45 του ΕισΝΚΠολΔ (Α.Ν. 44/1967).

Άρθρο 67

Ο κατά το άρθρον 21 κομιστής εάν δεν απέκτησε την απολεσθείσαν επιταγήν κακή τη πίστει ή δεν διέπραξε κατά την κτήσιν αυτής βαρύ πταίσμα δύναται να ασκήση κατά του επιτυχόντος την ακύρωσιν αυτής με την αγωγήν του αδικαιολογήτου πλουτισμού.

Η αγωγή αύτη παραγράφεται μετά πέντε έτη από της εκδόσεως της επιταγής.

Άρθρο 68

Αι διατάξεις των άρθρων 64-67 εφαρμόζονται αναλόγως επί στερήσεως της επιταγής λόγω κλοπής, ληστείας, πειρατείας ή επί καταστροφής αυτής.

Άρθρο 69

Αι διατάξεις των άρθρων 64-67 εφαρμόζονται και επί επιταγής εις τον κομιστήν (ανωνύμου επιταγής).

Άρθρο 70

Η ικανότης του προσώπου, όπερ υποχρεούται εξ επιταγής, ρυθμίζεται υπό του εγχωρίου αυτού Νόμου. Εάν ο εγχώριος ούτος Νόμος κηρύττη εφαρμοστέον τον Νόμον άλλης Χώρας εφαρμόζεται ο τελευταίος ούτος Νόμος.

Το πρόσωπον, το οποίον είναι ανίκανον κατά τον εν τη προηγουμένη παραγράφω Νόμον, υποχρεούται εν τούτοις εγκύρως, εάν υπέγραψεν εν τω εδάφει Χώρας κατά την νομοθεσίαν της οποίας το πρόσωπον τούτο είναι ικανόν.

Άρθρο 71

Ο Νόμος της Χώρας, εν η η επιταγή είναι πληρωτέα, ορίζει τα πρόσωπα επί των οποίων δύναται η επιταγή να εκδοθή.

Εάν κατά τον Νόμον τούτον ο τίτλος είναι άκυρος ως επιταγή λόγω του προσώπου επί του οποίου εξεδόθη, αι υποχρεώσεις αι απορρέουσai εκ των υπογραφών των επί του τίτλου εις άλλας Χώρας τιθεμένων, των οποίων οι Νόμοι δεν περιέχουσι την ειρημένην διάταξιν, είναι ουχ ήττον ισχυραί.

Άρθρο 72

Ο τύπος των εξ επιταγής υποχρεώσεων ρυθμίζεται υπό του Νόμου της Χώρας εν τω εδάφει της οποίας αι υποχρεώσεις αύται ανελήφθησαν δι' υπογραφής. Ουχ ήττον αρκεί η τήρησις των τύπων των οριζομένων υπό του Νόμου της Χώρας της πληρωμής.

Εν τούτοις, εάν αι εξ επιταγής της υπογραφής αναληφθείσαι υποχρεώσεις δεν είναι μεν ισχυραί κατά τας διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου, αλλά είναι σύμφωνοι προς τον Νόμον της Χώρας ένθα υποχρέωσις μεταγενεστέρα ανελήφθη δι' υπογραφής, το γεγονόςός ότι αι πρώται υποχρεώσεις είναι κατά τύπους άτακτοι, δεν αίρει το κύρος της μεταγενεστέρας υποχρεώσεως.

Άρθρο 73

Ο Νόμος της Χώρας εν τω εδάφει της οποίας αι εξ επιταγής υποχρεώσεις ανελήφθησαν δι' υπογραφής, ρυθμίζει τα αποτελέσματα των υποχρεώσεων τούτων.

Άρθρο 74

Αι προθεσμίες της ασκήσεως της αγωγής ρυθμίζονται δια πάντας τους υπογραφείς υπό του Νόμου της Χώρας της εκδόσεως του τίτλου.

Άρθρο 75

Ο Νόμος της Χώρας ένθα η επιταγή είναι πληρωτέα ορίζει:

είναι αναγκαίως εν όψει ή εάν δύναται να εκδοθή επί προθεσμία από της όψεως και επίσης τίνα είναι τα αποτελέσματα της μεταχρονολογήσεως. 2) Την προθεσμίαν της εμφανίσεως. 3) Εάν η επιταγή δύναται να γίνη αποδεκτή, να βεβαιωθή, να επικυρωθή ή να θεωρηθή και τίνα είναι τα αποτελέσματα των μνειών τούτων. 4) Εάν ο κομιστής δύναται ν' απαιτήση ή εάν υποχρεούται να δεχθή μερικήν πληρωμήν. 5) Εάν η επιταγή δύναται να είναι δίγραμμος ή δύναται να περιέχη την ρήτραν "εις λογαριασμόν" ή ισοδύναμον έκφρασιν και τίνα είναι τα αποτελέσματα της διγραμμίσεως ή της ρήτρας ταύτης ή της ισοδυναμίου ταύτης εκφράσεως. 6) Εάν ο κομιστής έχη ειδικά δικαιώματα επί της προβλέψεως και ποία η φύσις αυτών. 7) Εάν ο εκδότης δύναται ν' ανακαλέση την επιταγήν ή να προβή εις αντίστασιν κατά της πληρωμής αυτής. 8) Τα ληπτέα μέτρα εν περιπτώσει απωλείας ή κλοπής της επιταγής. 9) Εάν το διαμαρτυρικόν ή η ισοδύναμος βεβαίωσις είναι αναγκαία δια την διατήρησιν του δικαιώματος της αναγωγής εναντίον των οπισθογράφων, του εκδότη και των άλλων υποχρέων.

Άρθρο 76

Ο τύπος και αι προθεσμίες του διαμαρτυρικού ως και ο τύπος των άλλων πράξεων των αναγκαίων προς άσκησιν ή προς διατήρησιν υπό των Νόμων της Χώρας εν τω εδάφει της οποίας συντάσσεται το διαμαρτυρικόν ή ενεργείται η περι ής πρόκειται πράξις.

Άρθρο 77

Αι περί συναλλαγματικής αστικής δικανομικής διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως και επί επιταγής.

Άρθρο 78

Η ισχύς των εκ της επιταγής δικαιωμάτων και υποχρεώσεων δεν θίγεται εκ της μη τηρήσεως των διατάξεων περί χαρτοσημάνσεως αυτής.

Η άσκησις όμως των εκ της επιταγής δικαιωμάτων αναστέλλεται μέχρι της νομίμου χαρτοσημάνσεως αυτής δια καταβολής του νομίμου χαρτοσήμου και των νομίμων προστίμων.

Άρθρο 79

1. Ο εκδίδων επιταγήν μη πληρωθείσαν επί πληρωτού παρ' ω δεν έχει αντίστοιχα διαθέσιμα κεφάλαια κατά τον χρόνον της εκδόσεως της επιταγής ή της πληρωμής ταύτης, τιμωρείται δια φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματικής ποινής τουλάχιστον δέκα χιλιάδων δραχμών.

2. Επιβάλλεται φυλάκισις τουλάχιστον ενός έτους α) εάν ο υπαίτιος μετέρχεται την εν παρ. 1 πράξιν κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθειαν ή β) εάν αι περιστάσεις υφ' άς ετελέσθη η πράξις μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαιτέρως επικίνδυνος. Εις τας περιπτώσεις ταύτας το δικαστήριον, δια της αυτής αποφάσεως, διατάσσει την δια του τύπου δημοσίευσιν, επιμελεία του εισαγγελέως, περιλήψεως της καταδικαστικής αποφάσεως, της σχετικής δαπάνης περιλαμβανομένης εις τα, κατά το άρθρ.581 του Κωδ. Ποιν. Δικονομίας, έξοδα.

"3. Το αξιόποινον της πράξης της παρ. 1 εξάλειφεται αν ο υπαίτιος αποζημίωσε πλήρως τον κομιστή μετά τη νόμιμη εμφάνισις και μη πληρωμή της επιταγής".

4. Η εισαγωγή εις το ακροατήριον των κατά τας διατάξεις του παρόντος διωκομένων πράξεων γίνεται δι' απευθείας κλήσεως και άνευ προανακρίσεως".

«5. Η ποινική δίωξις ασκείται με έγκληση του κομιστή της επιταγής που δεν πληρώθηκε η του εξ αναγωγής υπόχρεου ο οποίος την εξόφλησε και έγινε κομιστής της. Ο εξ αναγωγής υπόχρεος ο οποίος εξόφλησε την επιταγή δικαιούται να λάβει αποζημίωσις, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα για τις αδικοπραξίες (άρθρο 914 επ.)».

Άρθρο 80

Ο εν γνώσει ψευδώς βεβαιών ενόρκως ενώπιον του προέδρου ότι απεστερήθη της επιταγής δι' απωλείας, υπεξαίρεσεως, κλοπής, ληστείας, πειρατείας ή καταστροφής αυτής, τιμωρείται κατά τας περί ψευδορκίας διατάξεις του ποινικού νόμου.

Άρθρο 81

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της 1 Ιαν.1934.

Αι διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται μόνον επί των επιταγών των εκδοθησομένων μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος Νόμου.

Άρθρο 82

Από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου καταργείται ο Ν.1338 της 18/21 Απρ. 1918 περί τραπεζικής επιταγής και πάσα άλλη διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα Νόμον.

Αι διατάξεις περί προστασίας του εθνικού νομίσματος δεν θίγονται.